

ПРОТОКОЛ

№. 25

Днес 16 ноември 1970 година се състоя заседание на Художествения съвет при Народен театър "Иван Вазов" за приемане на постановката на нар. артист Филип Филипов "Почивка в Арко Ирис" от Димитър Димов.

Присъстваха: Александър Гетман, Ирвество Мирски, н.а. Стефан Гецов, н.а. Андрей Чапразов, н.а. Любомир Кабакчиев, з.а. Стефан Великов, з.а. Лили Попиванова, з.а. Асен Мцланов, з.а. Енчо Халачев, з.а. Монс Беннен, Владимир Каракашев, Севелина Гъророва, Емил Стефанов, Стефан Стайчев, Влиян Вучков, Божидар Бешлов, Стефан Сърбов, Иван Чипев, нар. арт. Филип Филипов, Кирил Неделчев, Иван Йорданов, Венера Наследникова и Димитър Стефанов.

Другарю Гетман даде думата за изказване.

н.а. СТЕФАН ГЕЦОВ - Тази вечер ние гледахме един прекрасен спектакъл, който е на равнището на нашия театър. В последно време нашия театър придобива физиономия на Народен театър. Разширяват се мащабите. Трябва да поздравя др. Филипов и всички негови помощници за големия успех. С тази пиеса ние спокойно можем да посрещнем Конгреса.

Мисля, че Любомир Кабакчиев трябва да се тушира на някои места. Прекалено много той преживява отношенията си с Пиес. Това трябва да бъде втора линия в образа му. На първо място трябва да бъде делото, революцията. Мисля, че Кабакчиев се разминава като актьорски натурел със спектакъла. На моменти е делничен и за да избегне това изпада в кресчендо.

Накрая искам да пожелаая "На добър час".

н.а. АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ - Трябва да призная, че в началото аз бях с решителното противодействие към пиесата, но наистина, това е първото и четене. Безкрайно ме дразнеше този мост, но едва накрая разбрах, че широката ръка на пиесата влезе в залата. Надхитри ме Филип.

Според мен "шамарите" трябва да бъдат истински. Бичът трябва да бъде само вдигнат, а не да се удря с него. На места има скороговорки. Китарите да вървят като тоналност в спектакъла, а не да акцентуват диалога. Останалото е мълчание и много добро пожелани е и "На добър час".

ЮЛИЯН ВУЧКОВ - За мен втората част е абсолютно готова, а третата бих казал блестяща. Първата част не ме смущава. Това е един епичен театър и би трябвало да има градации в действията. Ванча Дойчева, която е удивителна с професионалната си техника за годините си в първата част студено. На моменти има известна доза театралност, която трябва да изчезне. По отношение на Любомир Кабакчиев, независимо бележите, които мога да направя съм приятно изненадан. Гледал съм в 7 театра пьесата и седемте образа на Естанислао Браво са фалшиви. По отношение на Кабакчиев и Дойчева искам да кажа, че в първата част има малко еднообразие в играта. На Кабакчиев му е необходимо повече хумор, да начуни речта, да начуни диалозите си в различни тоналности. Митко Стойков да бъде по-прибран. Рачко Ябацкиев в първата част да се стреми към по-голяма дискретност, някъде текста му се губи. Лека бележка към Жоржета Чахърова: в първата част има малко скороговорка. Да се стъсти ритъма на масовката.

БОЛИДАР БОЖИЛОВ - Много съм развълнуван от спектакъла. В началото и аз се покрях от пътеката, но трябва да кажа, че за мен в спектакъла има нещо много голямо. Струва ми се, че за в бъдеще когато Юлиан Вучков и Владимир Карошанев имат биографията на Филип Филипов, този спектакъл ще намери своето място. Аз бях един от първите хора, на които Димитър Димов чете пьесата. Трябва да подчертая, че тя имаше своите слабости, но сега ние гледаме един спектакъл много театрален и много силен. Аз не намирам, че Ванча Дойчева е достатъчно аристократка, много е делична. Любомир Кабакчиев на места може да намери повече мъжественост. Доволен съм от Рачко Ябацкиев и Стефан Сърбов. Жоржета Чахърова е много добра.

Декора и костюмите са също интересни.

ВЛАДИМИР КАРАКАШЕВ - Успехът на спектакъла на Филип Филипов доказва правотата на тези, които бяха за поставянето на пиесата "Почидка в Арко Ирис". Литературният вид има разлика от варианта, който познаваме. Спектакълът посочва интернационализма на партията. Филип Филипов свързва темата за революцията с темата за личната съдба на човека. И това е най-голямата негова победа. Най-силно впечатление ми прави Любомир Кабакчиев и Жоржета Чакърова. В образа на Есташислао Браво виждам един комунист, който е надарен с ренесансово величие. Дебютът на Жоржета Чакърова е безупречен и с това тя доказва, че е достойна за състава на Народния театър. Ванча Дойчева ми вдъхва сериозни опасения. Има една преднамереност и изкуственост, доминира външният рисунок. Тази театралност, която тя показва се създава чувство за наивитет, но тя е една добра актриса, която, надявам се, в следващите репетиции ще може да се справи с трудностите. Мисля, че диалозите - Инес-Себастиан и Пилар-Себастиан се нуждаят от известна преработка. Накрая искам да кажа, че ние отиваме сезона с една голяма творческа победа.

СВЕЛИНА ГЪРОВА - Според мен заразителността на спектакъла идва от изостреността на съвременните парливи проблеми за единството на интернационалното движение. Чувства се не само идеята за саможертва, но и безсмъртие на идеята за революцията. Струва ми се, че в първата част Жоржета Чакърова прекалено много се усмихва.

КРЪСТЪС МИРСКИ - Няма да скрия, че моя усет за театъра се свирепява на това решение. Но спектакълът е така зряло шрецизно разработен, че той наистина се палага и е истински успех за театъра.

ИВАН ЧИПЕВ - Пиесата е истински успех за Народния театър и за Филип Филипов. Има две неща, които заслужават особена оценка. Първо, Филип Филипов разглежда личната драма на фона на един изключителни обстоя-

20

телства. Второ, спектакъла е изграден с един изключително последователен стил. Съгласен съм с оценката на Владимир Каракашев за Любомир Кабакчиев. Смятам, че и Стефан Гецов в известен момент има право. Кабакчиев пренася потъва в отношенията си с Инес. Мисля, че за Вацла Дойчева ролята на Инес е един успех и че студенината която всички забелязахме в първата част е търсена от режисурата. Смятам, че Жоржета Чакърлова е наистина актриса за Народния театър. Имаше участие в спектакъла, който да не преследва своя образ и цел. Харесаха ми Воденичаров и Васил Стойчев. Необходимо е в следващите репетиции до крайност да се овладее сложността на предлаганите обстоятелства. Така, аз възприемам органичността, за която споменаха Каракашев и Вучков. Искрено се радвам за големия успех.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН - Радвам се, че Филип Филипов от предложените му три пиеси, избра "Почивка в Арко Ирис". Още когато гледахме декора нещо ме грабна. Наблюдавах ентузиазма и желанието, с което Филипов се зае с пиесата. Бях убеден, че се готви нещо мащабно, монументално.

Смятам, че Филипов е достатъчно зрял режисьор и ще приеме от бележките, които се направиха сега разумното и възможното. Искрено съжалявам, че Димитър Димов не е жив, за да види големият успех на своята пиеса. Филипов е включил много компоненти в пиесата, които наистина трудно биха се синхронизирали без него. Имах чувството, че изживявам една революционна опера. Много бе безпокой Вацла Дойчева, но мисля, че това се получава на фона на другата актриса. Неможах да се убедя, че тя е влюбена в Естанислао Браво. Съгласен съм, че това е спектакъл адресиран достойно към Конгреса. Спектакъла има едно съвременно тълкуване и виждане във връзка със съвременното положение. Той показва революционните и интернационални качества на нашата партия. Струва ми се, че тази пиеса може да се играе извън границите на България.

В заключение, аз считам, че с помощта на режисурата и трите предпремнерни представления, ние ще имаме напълно зрял спектакъл - един истин-

сеи прочит на "Почивка в Арко Ирис".

На добър час!

ФИЛИН ФИЛИНОВ - Искам най-напред да благодаря на всички сътрудници на пиесата.

Аз слушах много внимателно изказванията на компетентните лица. Справедливо се казаха хубави неща за Жоржета Чапърова. За Ванча Дойчева която смятам за актриса владееща до съвършенство професионалната техника, смятам, че ще се справи. Тази вечер тя беше смутена.

И на края искам да отбележа, че след дългото ми отсъствие от Народния театър бях приет отново сърдечно, за което благодаря.

ПРОТОКОЛЧИК:

/Искра Донева/